

תפול עליהם אימתה ופחד. אימתה? אימה היא צריך להיות! מה זה אימתה, שהרי אין לה אות או מלה אחת בתורה שאין בה סודות עליונים? מה זה אימתה? אמר רבי שמעון, כלומר יראת השכינה.

כמו זה תבאמו ותטעמו בהר נחלתך וגו'. תבאמו ותטעמו? תביאם ותטעם היא צריך להיות! מה זה תבאמו? אלא רוח הקדש אומרת על אותו הדור האחרון שמל יהושע והתגלה בהם גלוי של הרשם הקדוש של שמו של הקדוש ברוך הוא, שאלה אחוזים בו, ואלה ראויים לרשת את הארץ, כפתיב (ישעיהו ט) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. שכל מי שנמול והתגלה בו רשם הקדוש ושומר אותו, נקרא צדיק. משום כך, לעולם יירשו ארץ.

ועל זה תבאמו, ו' יתירה, תביאמו לאינון דאחידין בור'. ותטעמו כמה דאת אמר נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. לאותם שאחוזים בו, ולאותם אחרונים התעורר הדבר. ואין לה דבר בתורה או אות קטנה בתורה שאין בה סודות עליונים וטעמים קדושים. אשרי חלקם של היודעים בהם.

### רעיא מהימנא

מצוה לבנות בית מקדש למטה כמו בית המקדש שלמעלה, כמו שנאמר מכון לשבתך פעלת ה'. שצריך לבנות בית מקדש למטה ולהתפלל בתוכו תפלה בכל יום, לעבוד את הקדוש ברוך הוא, שהרי תפלה נקראת עבודה.

ואותו בית הנקסות צריך לבנותו תקוננין, דהא בי כנשתא

תפול עליהם אימתה ופחד. (שמות טו) אימתה, אימה מיבעי ליה, מאי אימתה. דהא לית לה את או מלה חדא באורייתא, דלא אית בה רזין עלאין. מאי אימתה. אמר רבי שמעון, כלומר דחילו דשכינתא.

כהאי גוונא, (שמות טו) תבאמו ותטעמו בהר נחלתך וגו', תבאמו ותטעמו, תבאם ותטעם מיבעי ליה, מאי תבאמו. אלא רוחא דקודשא אמר, על אינון דרא בתראה, דגזר יהושע, ואתגליא בהו גלויא דרשימא קדישא דשמייה דקודשא בריך הוא, דאלין אחידן ביה בו', ואלין אתחזיאו למירת ארעא. כמה דכתיב, (ישעיהו ט) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. דכל מאן דאתגזר, ואתגליא ביה רשימא קדישא, ונטיר ליה, אקרי צדיק, בגין, כה, לעולם יירשו ארץ.

ועל דא תבאמו, ו' יתירה, תביאמו לאינון דאחידין בור'. ותטעמו כמה דאת אמר נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. לאינון דאחידין בור', ולאינון בתראי, אתער מלה. ולית לה מלה באורייתא, או את זעירא באורייתא, דלית בה רזין עלאין, וטעמין קדישין, זפאה חולקיהון דינדעין בהו.

### רעיא מהימנא

פקודא למבני מקדשא לתתא, פגוונא דבי מקדשא דלעילא, כמה דאת אמר, מכון לשבתך פעלת יי'. דאצטריך למבני בי מקדשא לתתא, ולצללאה בגויה צלותא בכל יומא, למפלח ליה לקודשא בריך הוא, דהא צלותא אקרי עבודה.

וההוא בי כנשתא, אצטריך למבני ליה בשפירו סגיא, ולא תקנא ליה בכל

בליפי רב ולתקנו בכל התקונים,  
שְׁהָרִי בֵּית הַכִּנְסֶת שְׁלֹמֶטָה עוֹמֵד  
כַּנְגֵד בֵּית הַכִּנְסֶת שְׁלֹמֶעֱלָה.

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִטָּה הוּא עוֹמֵד  
כְּמוֹ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה,  
שְׁעוֹמֵד זֶה כַּנְגֵד זֶה. וְאוֹתוֹ בֵּית  
מִקְדָּשׁ, כָּל תְּקוּנָיו וְכָל עֲבוּדוֹתָיו  
וְכָל אוֹתָם כָּלִים וְשֹׁמְשִׁים, כָּלֵם  
הֵם כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. הַמִּשְׁפָּן  
שֶׁעָשָׂה מִשָּׁה בַמִּדְבָּר, הַכֵּל הָיָה  
כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה.

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁבִנָּה שְׁלֹמֶה  
הַמֶּלֶךְ, הוּא בֵּית מְנוּחָה כְּדָגְמָא  
עֲלִיּוֹנָה בְּכָל אוֹתָם תְּקוּנִים, לְהִיּוֹת  
בְּתַקּוּן שְׁלֹמֶעֱלָה בֵּית מְנוּחָה  
וּיְרֻשָׁה. כִּף בֵּית הַכִּנְסֶת צְרִיף בְּכָל  
תְּקוּנֵי הַיִּפִּי, לְהִיּוֹת כְּדָגְמָא  
עֲלִיּוֹנָה, לְהִיּוֹת בֵּית תְּפִלָּה, לְתַקֵּן  
תְּקוּנִים בַּתְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהָ.

וְאוֹתוֹ בֵּית מִקְדָּשׁ שִׁיְהִיּוּ בוֹ  
חֲלוּנוֹת, שְׁכַתוּב (דניאל ו) חֲלוּנוֹת  
פְּתוּחִים. כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. וְעַל זֶה  
(שיר ב) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מִצִּיץ  
מִן הַחֲרֻכִּים. וְאִם תֹּאמֶר, אֲפֵלוּ  
בַשָּׂדֶה, כְּדִי שֶׁהָרוּחַ תִּהְיֶה עוֹלָה?  
לֹא כִּף, שְׁהָרִי אֲנִי צְרִיכִים בֵּית,  
וְאֵין לְהַמְצֵא בֵּית לְמִטָּה כְּמוֹ בֵּית  
עֲלִיּוֹן, לְהוֹרִיד דִּיּוֹר עֲלִיּוֹן לְדִיּוֹר  
תַּחְתּוֹן.

וְעוֹד, שְׁאוֹתָה תְּפִלָּה וְאוֹתָה רֹחַ  
צְרִיכִים לְעֲלוֹת וּלְצֵאת מִתּוֹךְ  
מְצוּקָה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כַּנְגֵד  
יְרוּשָׁלַיִם. וְעַל זֶה פְּתוּב מִן הַמְצַר  
קְרָאתִי יְהוָה. שְׁצִרְיָךְ מְקוֹם דְּחוּק  
בְּצָרָה לְשַׁלַּח בְּתוֹכּוֹ אוֹתָה רֹחַ  
שֶׁלֹא יִסְטָה יְמִינָה אוֹ שְׁמָאלָה.  
וּבַשָּׂדֶה לֹא יִכּוֹל הַקּוֹל לְשַׁלַּח  
אוֹתוֹ כִּף, שְׁהָרִי כְּמוֹ זֶה קוֹל  
הַשּׁוֹפָר נִדְחָה הַחוּצָה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל  
מִתּוֹךְ מְקוֹם דְּחוּק, וְהוֹלֵךְ וּבֹקֵעַ  
רְקִיעִים, וְעוֹלָה בְּעֲלִיָּה לְעוֹרֵר  
רוּחַ שְׁלֹמֶעֱלָה.

וְאִם תֹּאמֶר, הָרִי כְּתוּב (בראשית כד)  
וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה? שׁוּחָה

דְּלַתְתָּא, קִיִּימָא לְקַבֵּל בֵּי כְּנִשְׁתָּא דְלַעֲיִלָּא.  
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְתַתָּא, אִיהוּ קָאִים כְּגוּוֹנָא דְבֵּית  
הַמִּקְדָּשׁ דְלַעֲיִלָּא, דְקָאִים דָּא לְקַבֵּל דָּא.  
וְהָהוּא בֵּי מִקְדָּשָׁא, כָּל תְּקוּנָיו, וְכָל פּוּלְחָנוֹי,  
וְכָל אֵינוֹן מְאֵינִין, וְשֹׁמְשִׁין, כְּלָהוּ אֵינוֹן כְּגוּוֹנָא  
דְלַעֲיִלָּא. מִשְׁפָּנָא דְקָא עֵבֵד מִשָּׁה בַמִּדְבָּרָא,  
כְּלָא הָוָה כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָּא.

בֵּי מִקְדָּשָׁא דְכְּנָא שְׁלֹמָה מְלָכָא, הוּא בֵּי נִיחָא  
כְּגוּוֹנָא עֲלָאָה, בְּכָל אֵינוֹן תְּקוּנִין, לְמַהוּי  
בְּתַקּוּנָא דְלַעֲיִלָּא, בֵּי נִיחָא וְאַחֲסִנְתָּא. הָכִי בֵּי  
כְּנִשְׁתָּא, אֲצִטְרִיךְ בְּכָל תְּקוּנֵי שְׁפִירוֹ, לְמַהוּי  
כְּגוּוֹנָא עֲלָאָה, לְמַהוּי בֵּית צְלוֹתָא, לְאַתְקִנָּא  
תְּקוּנֵין בְּצְלוֹתָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ.

וְהָהוּא בֵּי מִקְדָּשָׁא דְלַהוּי בֵּיה חֲלוּנוֹת, דְכַתִּיב,  
(דניאל ו) וְכוּן פְּתִיחַן. כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָּא,

וְעַל דָּא (שיר השירים ב) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מִצִּיץ  
מִן הַחֲרֻכִּים. וְאִי תִימָא אֲפִילוּ בַחֲקֵלָא, בְּגִין  
דְרוּחָא לְהוּי סְלִיק. לָאו הָכִי, דְהָא אֲנִין צְרִיכִין  
בֵּית וְלִיכָא לְאַשְׁתַּפְּחָא בֵּית לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא  
דְבֵּית עֲלָאָה, לְנַחְתָּא דִיּוֹרָא עֲלָאָה לְדִיּוֹרָא  
תַּתָּאָה.

וְתוֹ דְהָהוּא צְלוֹתָא, וְהָהוּא רוּחָא, אֲצִטְרִיךְ  
לְסִלְקָא, וּלְנַפְקָא מִגּוֹ עֲאקוֹ, בְּאַרְח  
מִיִּשְׂרָאֵל, לְקַבֵּל יְרוּשָׁלַם. (דף ט' ע"א) וְעַל דָּא כְּתִיב,  
(תהלים קיח) מִן הַמְצַר קְרָאתִי יְהוָה, דְאַצְטְרִיךְ אֶתְרָא  
דְחִיק בְּעֲאקוֹ, לְשִׁדְרָא כְּגוּיָה הָהוּא רוּחָא,  
דְלֹא יִסְטֵי לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא. וּבַחֲקֵלָא לֹא  
יִכִּיל קָלָא לְשִׁדְרָא לִיָּה הָכִי, דְהָא כְּגוּוֹנָא דָּא  
קָלָא דְשׁוֹפָר, אֲתַדְחִיָּא לְבַר בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל, מִגּוֹ  
אֶתְרָא דְחִיק, וְאַזִּיל וּבְקַע רְקִיעִין, וְסְלִיק  
בְּסִלְקוֹ, לְאַתְעָרָא רוּחָא לַעֲיִלָּא.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק  
לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה. שְׁאֵינִי יִצְחָק, דְמִלָּה אֲחִירָא